

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind controlul
medical general asupra stării de sănătate a persoanelor
care ocupă funcții publice**

Analizând propunerea legislativă privind controlul medical general asupra stării de sănătate a persoanelor care ocupă funcții publice, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP596 din 6.10.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect reglementarea controlului medical general asupra stării de sănătate a persoanelor care ocupă funcții și demnități publice.

Astfel, se propune ca persoanele care ocupă sau urmează să fie alese ori numite în funcții de demnitate publică, magistrații și funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul autorităților publice centrale și locale să aibă dreptul și obligația de a se supune, în fiecare an, la un control medical general asupra stării de sănătate, inclusiv controlului psihiatric, costul urmând a fi suportat din bugetul acestor autorități publice, refuzul efectuării controlului medical fiind sancționat cu amendă contravențională de la 5.000 la 10.000 lei RON.

Potrivit obiectului de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Întrucât prin proiect sunt avute în vedere atât funcțiile cât și demnitățile publice, propunem ca **titlul** să fie reformulat în partea finală, astfel: „care ocupă funcții sau demnități publice”.

3. În ceea ce privește costul controlului medical reglementat la **art.2**, sugerăm inițiatorilor să reanalizeze norma, în sensul de a avea în vedere că plata să se asigure din contribuția la asigurările de sănătate a respectivelor persoane.

Totodată, propunem înlocuirea cuvântului „instituțiilor” cu expresia „autorităților publice” și a expresiei „persoanele de la art.1” cu sintagma „persoanele **prevăzute** la art.1”. Observația ultimă este valabilă și pentru **art.3** și **art.5**.

4. Referitor la contravenția prevăzută la **art.3**, semnalăm că reglementarea nu este completă, deoarece este necesară și o normă referitoare la agenții constatatori, care să precizeze calitatea acestora de organe de control, precum și autoritatea care îi desemnează.

În plus, este necesară introducerea unui articol nou cu următorul cuprins:

„Contravenției prevăzute la art.3 îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

5. Norma de la **art.4** trebuie reanalizată din mai multe puncte de vedere, astfel:

a) Expresia „raport de demnitate publică” nu este corectă, în legislație nefiind definit și reglementat un asemenea raport.

b) Norma nu face distincție între funcțiile numite și cele alese atunci când se referă la suspendarea sau la încetarea raportului de serviciu sau a „celui de demnitate publică”.

Menționăm că pentru unele dintre categoriile de persoane prevăzute la art.1 există reglementări exprese în Constituție sau în alte acte normative referitoare la încetarea mandatului. Astfel, pentru senatori și deputați textul trebuie să aibă în vedere dispozițiile art.70 alin.(2) din Constituție, care enumeră expres și limitativ situațiile care determină încetarea calității de deputat sau senator.

La fel, pentru Președintele României, Constituția reglementează expres atât suspendarea (art.95), cât și demiterea din funcție a acestuia (art.96), în timp ce prin art.106 sunt enumerate situațiile care duc la încetarea funcției de membru al Guvernului.

Cu privire la posibilitatea constituțională de a se stabili prin lege și alte cazuri de încetare a funcției de membru al Guvernului, astfel cum prevede art.106, apreciem că o asemenea normă ar trebui să se regăsească, în primul rând, în cadrul Legii nr.90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor .

Situația ar trebui să fie aceeași atât pentru funcționarii publici cât și pentru magistrați și aleșii locali, normele respective urmând a se regăsi în cadrul legilor organice care reglementează aceste categorii de persoane.

De altfel, în măsura în care se consideră că proiectul aduce modificări unor reglementări organice (Statutul funcționarilor publici, Statutul magistraților), atunci și acesta dobândește caracterul de lege organică, pentru unele dintre acestea, cum ar fi Statutul magistraților, fiind competentă a fi sesizată ca primă Cameră, Camera Deputaților.

7. La **art.5**, pentru precizia normei, textul trebuie să se refere în debutul său la „funcțiile și demnitățile publice eligibile prevăzute la art.1”, iar în rândul 2 la „funcțiile publice”.

8. Supunem atenției inițiatorilor să analizeze dacă un asemenea control medical nu ar trebui să fie efectuat în fiecare an și de către cadrele didactice.

9. Propunem eliminarea din finalul proiectului a formulei de atestare a constituționalității adoptării legii deoarece, în raport de prevederile art.44 din Legea nr.24/2000, republicată, consemnarea acesteia revine succesiv fiecărei Camere și, respectiv, Parlamentului, în funcție de modul în care s-a desfășurat procesul decizional în adoptarea legii respective.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1426/H. 10.2005